

Чорбаджията му:

– Келеш, отиди, мини да видя! Търсят зет, бе!

– Абе, аз не искам!

– Върви, бе!

Той знаел, че като мине – него ще удари.

Отишъл. „Паат“ – по главата с ябълката.

– Ето зет на царя!

Царят не го искал. Три пъти минал. Три пъти го ударила. Вече станал зет. Дядо му казал:

– Ще го вземеш и ще го заведеш в старите къщи. В сарая. В моята – не го искам!

Отишло момчето, отишло там със жена си. Днес, утре, една седмица.

Дядо му ослепял от плач, че му е взел момчето.

Започнала война. Дядо му ще ходи да се бие. Всички отишли. Баджанаците му, всички тръгнали с конете си, само той – не.

– Иди, ма! Кажу на баща си и аз да отида, ма!

Тя отишла.

– Тате.

– Какво има, дъще?

– Келешът иска да отиде с вас на фронта. Да ви помогне!

– Блаа!

Сега неговите баджанаци трябвало да ходят да търсят капки за очи на царя.

И той поускал:

– Иди, кажи на баща си и аз да отида да търся капки, ма!

Отишла тя:

– Тате, искам твоео разрешение да отиде мъжът ми да търси и той капки за очите ти!

– Ей, щерко! Нека иде! Но дайте му магарето, да отиде с него.

Отишъл той и яхнал магарето терсене. Хвърлил го в калта.

Мъчил се да го извади. Баджанаците му минали оттам.

– Хей, баджо! Елате да изкараме магарето, да идем заедно, бе!

– Хайде де! Нас не можем да си носим, теб ще изкараме! Не искаме да си бием главите с теб!

Извадил косъма. Изгорил го! Качил се на коня и отишъл в аптеката. Облякъл една манта и се разкарвал из аптеката. Те дошли.

– Имаш ли хубави капки, бе? Капки за очи имаш ли?

– Има! Имам.